

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. De judicio extremo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

September, 1666: 1666: 1666: 1666: 1666

D I E S VII.

De Judicio Extremo.

De Sententia Condemnationis in reprobos.

I.

TUNC, inquit Servator, supremus Judex decretoriam illam condemnationis sententiam in reprobos pronuntiabit: *dise*cite à me maledicti. Discedite à me, qui Deus vester sum, quémque sceleribus vestris coëgisti fieri hostem vestrum. *A me*, qui eram Servator vester, quémque coëgisti adversarium, & judicem vestrum. *A me*, qui debebam esse suprema vestra felicitas; jam verò extremè infelices vos redam; sponte vestrâ avertere vos à me voluistis; à me, ut vos creaturæ addiceretis, vestram in ea delectationem quæsitione. Itaque vel inviti separabimini à me, ut vestrum in illis inveniatis supplicium. Non eritis posthac *populus meus*; & ego non ero *vester Deus*. Vel, si vobis ostendam, me etiamnum Deum vestrum esse, id non faciam, nisi vos puniendo, ut Deus. Ah! Domine, animadvertere in me, quocunque

Off. 1, 9.

luc.

Iubuerit, supplicio; haud invitus id feram, *September.*
dummodò æternūm à te non separer. Non
permittas me separari à te.

II. Ite Maledicti quantumcunque demum
amati, honorati, adorati ab hominibus,
sed maledicti à Deo. Dilexistis maledictionem,
& veniet vobis: & cum ea omnis ge-
neris mala. Noluistis benedictionem, &
longabitur à vobis, & cum ea omnia bona.
Non solum induetis maledictionem, sicut vesti-
mentum; sed ea usque ad medullas ossium
vestrorum, & usque ad intima animæ ve-
stræ penetrabit. Maledicti eritis in ve-
stris bonis, maledicti in vestro honore,
maledicti in vestris voluptatibus, maledic-
ti in vestro corpore, maledicti in anima
vestra. Ite maledicti. Sed, quod ibunt,
Domine, hi infelices, dum à te discedent?
in ignem. Heu! Domine, quomodo po-
terunt habitare cum igne devorante? quo-
modo habitabunt cum ardoribus? habita-
bunt nihilominus; & à divina providen-
tia deserti in omnem æternitatem alios
hujus desertionis effectus non sentient, nisi
quod solicite conservandi sint, ut semper
crudeliter torqueantur. Ah! Domine,
quam funesta solicitude, quam crudelis
providentia!

Psal. 10.12.

150. 33. 14.

III. Ag

September.

III. At quamdiu in hoc igne erunt? æternum, *in ignem æternum*. Quamdiu Deus erit Deus, hoc est, quamdiu Deus odio peccati tenebitur, & quamdiu miseri illi peccatum amabunt, & quemadmodum Deus nunquam cessabit esse Deus, neque aversari peccatum, nec ipsi peccatum amare, sic nunquam cessabunt torqueri, atdere, in rabiem agi. Ignis iste sempiter-nus vobis paratus non erat, sed dæmoni-

Matth. 25. bus. *Qui paratus est diabolo, & angelis ejus.*

Vos esse socij rebellionis illorum voluistis, itaque & supplicij ipsorum eritis socij. Quantus hic erit miseris istis fulminis ætus? sed & quanta nobis formidinis causa? Hæc Verba: *Venite post me, & portate Crucem vestram, nunc vobis aspera videntur: Verùm illa: Ite maledicti in ignem æternum. Longè alteriora vobis olim videbuntur. De fugienda hujus sententiæ executione securos vos reddere non potestis, nisi amplectendo prædictam Christi invitacionem. Sed unde hanc acceptem, nisi tuā id gratiā fiat? ah! quām lubens te sequar, etiam Crucem portando, ne olim à te æternū separer.*

Cùm te retrahi senseris hisce Christi verbis: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me. cogita,

10

te ijs obediendo evitaturum terribilem illam sen- September,
tentiam, quæ contra reprobos pronuntiabitur.

Tunc dicet his, qui à sinistris erunt : dis-
cedite à me maledicti in ignem æternum.

Matth. 25. 41.

Quem ultorem timetis, facite vobis de-
bitorem. Ambros.

D I E S VIII.

De Nativitate Beatissimæ Vir-

ginis.

I.

DE Nativitate Principum vehementer
lætamur ; sed immerito : hi enim ,
quemadmodum alij, nascuntur peccatores :
& mox , æquè ac alij ad miserias conde-
mnantur. Imò lacrymis suis , quas non
minùs , quàm alij homines fundunt , læti-
ciam, qua eorum natalis honoratur dies , de-
testari videntur : at hæc infelicitas in Ma-
ræ Nativitatem non cadit ; cùm ea nobis
gaudium , & ipsi gloriam afferat. Maria
non nascitur , ut sit misera , cùm ex eo tem-
pore non modò sancta , sed & creaturarum
Sanctissima sit. Gloriosa dicta sunt de te ô
Sancta Civitas Sionis. Hoc est , divina
Maria. Fundamenta ejus in montibus Sanctis. Psal. 86.
v. 2.

Id

